

F Ä R J E S Å N G

Av GUNNAR EKELÖF

Vi är alla i samma natt.
Vi är alla i samma båt.
Vi trycker alla samma obol
med tungan mot gommen
— liksom ett myntat ord:
Det ordet är Död.
Så kallt var att ta det i mun.
Det ordet är Frid.
Så varmt att känna dess bild,
dess silverne konungs bild.

Vi är alla av samma jord.
Vi bär alla samma sigill.
Vi tuggar på samma ord:
Vem läser mitt brev?
Brevet jag omsorgsfullt skrev
och lackade rött!
— Det brevet är allt som är kvar
av det som jag var:
Tar ingen emot det
ligger jag outlöst.

O evige Korrespondent!
Så lägg oss på elden
om du är trött på vårt pränt!
En eld som förtär
till lättaste aska och rök,
det är det vi begär
i kyla och natt
bland kämpande skuggor:
Din elds välsignelse,
ej dina händers!